

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/45/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010033
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115010033.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča, JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17. mája 2016 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci obvineného

R. H.,

nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C. č. XX,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 1T/2/2015 zo dňa 22.03.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podal na obvineného R. H. obžalobu č. 1Pv 61/14/3309 zo dňa 08.01.2015, doručenú Okresnému súdu Trenčín dňa 09.01.2015, v ktorej mu kládol za vinu, že sa mal dopustiť prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Tr. zák., pretože dňa 09.01.2014 v čase o 13.15 hod. v lokalite W. J. nachádzajúcej sa v k.ú. obce C. v poraste č. XXXa, zapísanom na katastri nehnuteľností na parcele registra „C“ č. XXXX/X, ktorá je pozemkom s lesným porastom a je evidovaná na liste vlastníctva č. XXXX, bez povolenia na výrub drevnej hmoty vyrúbal 1 ks dreviny D. s priemerom v dolnej časti pňa 45 cm o objeme 0,82 m³, ktorú následne popílil na menšie kusy, čím poškodenej spoločnosti A. J. republiky, R. T. T., F. J. 8, IČO:36038 351 spôsobil škodu vo výške 37,72 €.

Uznesením súdu prvého stupňa samosudca podľa § 241 ods. 1 písm. c/ Tr.por. s poukazom na § 215 ods. 1 písm. b/ Tr.por. trestné stíhanie pre vyššie uvedený skutok zastavil, pretože tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal sťažnosť prokurátor. Prokurátor sa nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa. Podľa názoru prokurátora bez vykonania dôkazov na hlavnom pojednávaní nemožno vysloviť jednoznačný záver, že predmetný skutok nie je trestný čin. Prokurátor pritom poukázal na dôkazy zadovážené v prípravnom konaní. Súd prvého stupňa sa pritom so všetkými zabezpečenými dôkazmi nevysporiadal v intenciách ustanovenia § 2 ods. 12 Tr.por. Podľa názoru prokurátora vykonanie ohliadky miesta činu v prípravnom konaní bez účasti podozrivej osoby nie je v rozpore s Trestným poriadkom. Spáchanie dvoch priestupkov je prekážkou priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Tr.zák., a ani vplyv vyššieho veku obžalovaného na jeho rozumovú spôsobilosť nebol preukázaný. Má za to, že obžalovaný spáchal skutok, ako mu je kladený za vinu obžalobou, a tento je trestným činom. Prokurátor navrhol podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušiť uznesenie súdu prvého stupňa, a vec vrátiť tomuto súdu na nové konanie a rozhodnutie.

K sťažnosti prokurátora sa veľmi podrobne vyjadril aj R. H., ktorý svoje vyjadrenie doložil aj množstvom listinných dokladov. Z jeho vyjadrenia najmä vyplynulo, že v napadnutej veci súd jednal a konal zákonne, objektívne a spravodlivo. Podanie sťažnosti prokurátorom je následkom celého reťazca pochybení orgánov činných v trestnom konaní, a preto navrhol, aby krajský súd sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd dôkaznú situáciu správne vyhodnotil tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 176 Tr. por. v napadnutom uznesení podrobne a vecne správne odôvodnil, dokonca až nad rámec potrebného. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celej dôkaznej situácie vyplývajúcej zo spisového materiálu a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a krajský súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje.

Samosudca súdu prvého stupňa správne procesne postupoval, keď rozhodnutie o zastavení trestného stíhania z dôvodu podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Tr.por. urobil v rámci preskúmania obžaloby podľa § 241 ods. 1 písm. c/ Tr.por. bez toho, aby vo veci nariadil verejné zasadnutie alebo hlavné pojednávanie (samosudca neverejné zasadnutie nekoná). K procesnej námietke prokurátora, že dôkazy mali byť vykonané na hlavnom pojednávaní, senát nadriadeného súdu uvádza, že súd prvého stupňa sa stotožnil so skutkovými zisteniami uvedenými v obžalobe, práve na základe dôkazov zadovážených v prípravnom konaní.

Dôvod, pre ktorý bolo zastavené trestné stíhanie (§ 215 ods. 1 písm. b/ Tr.por.), prichádza do úvahy len vtedy, keď skutok, pre ktorý sa zastavuje trestné stíhanie, je preukázaný, avšak podľa názoru súdu prvého stupňa tento skutok nie je trestným činom. Dôvody, pre ktoré súd prvého stupňa takto postupoval sú vyčerpávacím spôsobom rozvedené v napadnutom uznesení a s týmito závermi súdu prvého stupňa sa aj krajský súd jednoznačne stotožnil.

V ďalšom sa senát krajského súdu stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa v tom, že na riešenie konania obžalovaného nie je potrebné použiť prostriedky trestného práva (tzv. princíp ultima ratio - posledný, krajný prostriedok).

Zároveň sa prvostupňový súd dostatočne vysporiadal so všetkými vo veci zadováženými dôkazmi a tieto aj správne vyhodnotil v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. V tomto smere krajský súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa, a na toto poukazuje.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.